

یک مطالبه جدی از هلدینگ خلیج فارس

استقلال کهکشانی بدون ورزشگاه

رشته‌های مختلف زیر پرچم باشگاه استقلال تشکیل داده است و از بسکتبال آقایان و بانوان گرفته تا تیم‌های فوتبال و فوتسال زنان و هندبال، همه و همه رشته‌هایی هستند که این فصل با اسم استقلال در لیگ‌های برتر رشته‌های مختلف به رقابت خواهند پرداخت.

این تصمیم در نگاه اول گامی بلند به سوی باشگاهداری واقعی است و نشان می‌دهد که هلدینگ بعد از سال‌ها استقلال را از تیمداری به سوی باشگاهداری سوق داده است اما حقیقت اینجاست که به رغم کمک استقلال به افزایش رونق و جذابیت ورزش ایران، این باشگاه همچنان گرفتار مشکلات عمیق زیرساختی و سخت‌افزاری است؛ مشکلاتی که بدون حل آنها، تیمداری در رشته‌های متعدد بیشتر شبیه هزینه‌تراشی

خواهد بود تا باشگاهداری، هلدینگ خلیج فارس امسال با صرف هزینه‌های سنگین، استقلال را به یکی از پرستاره‌ترین تیم‌های تاریخ باشگاه تبدیل کرده است. جذب چندین بازیکن خارجی و داخلی نامدار، هواداران را امیدوار کرده تا بعد از فصلی بحرانی بار دیگر طعم قهرمانی را مزه کنند. در کنار تیم‌های متنوع در رشته‌های ورزشی مختلف، استقلال را در قامت یک باشگاه واقعی به ورزش ایران معرفی می‌کند که بعد از سال‌ها از حالت یک‌بعدی درآمده و چند قطبی شده است. سال‌هاست استقلال و رقیب سنتی اش پرسپولیس، به دلیل محدود شدن به فوتبال، از مفهوم باشگاهداری فاصله گرفته‌اند اما حالا استقلال با ورود به رشته‌های

مختلف، قدمی رو به جلو برداشته است. این تغییر هم جایگاه باشگاه را ارتقا می‌دهد و هم می‌تواند به رشد ورزش بویژه بانوان کمک کند؛ اتفاقی که در شرایط فعلی ورزش ایران، ارزش مضاعف دارد اما با وجود این اقدامات، همچنان نقاط ضعف استقلال به قوت خود باقی است؛ مشکلاتی مثل عدم زیرساخت، نبود استادیوم اختصاصی، بحران زمین تمرین، کمبود سالن‌های استاندارد بویژه برای تیم‌های پایه و ضعف نرم‌افزاری و سخت‌افزاری که حالا همه دست مسئولان هلدینگ را می‌بوسد. این مشکلات سال‌هاست گریبان استقلال را گرفته و باعث شده باشگاه حتی در ساده‌ترین امور، مثل تمرین روزانه یا برگزاری بازی‌های دوستانه، وابسته باشد. تیمداری در رشته‌های مختلف، هرچند اعتبارآفرین است،

اما در شرایط فعلی استقلال، بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد و حقیقت این است که نه تنها جز چند جام احتمالی، چیزی نصیب باشگاه نمی‌کند بلکه هزینه‌های سرسام‌آور بار مالی جدیدی به دوش باشگاه می‌اندازد. آنچه استقلال امروز بیشتر از هر زمان دیگری به آن نیاز دارد، توجه به زیرساخت است که آینده باشگاه را بیمه کند. احداث استادیوم اختصاصی با سالن‌های جانبی نه تنها استقلال را از اجاره‌نشینی در ورزشگاه‌های تهران و زمین‌های تمرینی خلاص می‌کند، بلکه باعث می‌شود تا درآمد استقلال حفظ شود. سالن‌های چندمنظوره، کمپ‌های تمرینی و امکانات مدرن، هم هزینه‌های باشگاه را کاهش می‌دهد و هم استقلال را در مسیر حرفه‌ای‌گری واقعی تری قرار می‌دهد.

استقلال امروز در دو راهی تاریخی قرار دارد؛ یا با اتکا به حمایت‌های مقطعی، به تیمی پرستاره اما بی زیرساخت تبدیل شود، یا با نگاه بلندمدت، از این فرصت برای ساخت پایه‌های واقعی باشگاهداری استفاده کند. تیمداری در رشته‌های مختلف گام مثبتی است، اما بی‌شک کلید اصلی ورزش دنیا در حال حاضر زیرساخت است. هواداران سال‌هاست آرزوی استادیوم اختصاصی دارند؛ رؤیایی که اگر هلدینگ خلیج فارس آن را محقق کند، نه تنها استقلال بلکه کل ورزش ایران را وارد مرحله‌ای تازه خواهد کرد. آینده استقلال نه در جام‌های کوتاه‌مدت، بلکه در پروژه‌های ماندگار و زیرساختی رقم خواهد خورد و حالا امید است که هلدینگ به این موضوع توجه ویژه‌ای داشته باشد.

گزارش یک

فائزه زمانی

روزنامه‌نگار

هلدینگ خلیج فارس این فصل با اسکوادی کهکشانی برای استقلال سنگ تمام گذاشته است. در شرایطی که آبی‌های پایتخت همیشه با مشکلات مالی دست و پنجه نرم می‌کردند و به این دلیل گاهی از بازار نقل و انتقالات جا می‌ماندند، حالا این فصل با حمایت هلدینگ خلیج فارس ستاره‌های خارجی و ایرانی گرانقیمت زیادی جذب کرده‌اند تا برای رقبای داخلی و آسیایی خط و نشان بکشند. از طرفی هلدینگ در اقدامی ویژه تیم‌های زیادی در

هزینه‌های قابل توجه، خروجی ناامیدکننده

و بازهم تیم‌های پایه مدعی نیستند!

سوژه

تیم‌های پایه همواره به‌عنوان پشتوانه اصلی باشگاه‌های بزرگ شناخته می‌شوند.

استقلال نیز از این قاعده مستثنی نیست و طی سال‌های اخیر تلاش کرده با صرف هزینه‌های قابل توجه، ساختار آکادمی خود را بازسازی کند.

با این حال، نگاهی به نتایج فصل جاری تیم‌های پایه استقلال نشان می‌دهد که این سرمایه‌گذاری هنوز به ثمر نرسیده و خروجی تیم‌های جوانان، نوجوانان و نونهالان به‌شدت ناامیدکننده است.

مربیان نامدار، نتایج ضعیف
هاشم بیک‌زاده، مدافع پیشین استقلال

که با امیدهای زیادی هدایت تیم جوانان را برعهده گرفت، در هفته ششم لیگ برتر پایه با شکست سنگین ۳ بر صفر در دربی برابر پرسپولیس ناگامی بزرگی را تجربه کرد. انتظاری که از بیک‌زاده می‌رفت این بود که تجربه حضور طولانی مدت در استقلال را به موفقیت در عرصه مربیگری پایه تبدیل کند؛ اما نتایج تا امروز خلاف این موضوع را نشان می‌دهند.

کعبیان پور نیز در تیم نوجوانان توانسته اندکی آبروی آکادمی استقلال را ایجاد کند. در حالی که گفته می‌شد او می‌تواند با دانش فنی و تجربه‌اش استعداد‌های جدیدی را معرفی کند، عملکرد تیمش تا اینجای فصل نشان می‌دهد فاصله زیادی با اهداف تعیین شده وجود دارد.

وضعیت در تیم نونهالان حتی بحرانی‌تر است؛ جایی که رامین محرم‌نژاد نه تنها

از نظر فنی موفق ظاهر نشده، بلکه دو بار نیز از سوی کمیته انضباطی هیأت فوتبال استان تهران به دلیل رفتارهای خارج از اصول محروم شده است. چنین حاشیه‌هایی بدون تردید فضای تیم پایه را متشنج می‌کند و باعث عقب‌ماندن بازیکنان خردسال از مسیر رشد طبیعی‌شان می‌شود.

تنها نقطه روشن: تیم امید

در میان این ناگامی‌ها، تنها رضا نورمحمد توانسته اندکی آبروی آکادمی استقلال را حفظ کند. او که در روزهای پایانی جایگزین خسرو حیدری در تیم امید شد، نتایج بهتری گرفته و تیمش اکنون در میان سه تیم بالای جدول قرار دارد. همین عملکرد نشان می‌دهد که با برنامه‌ریزی و تمرکز، امکان موفقیت در تیم‌های پایه وجود دارد؛ اما این مسیر به انضباط و جدیت بیشتری از سوی سایر مربیان نیاز دارد.

هزینه‌ها و بی‌ثمر بودن آنها

آنچه وضعیت را تلخ‌تر می‌کند، میزان هزینه‌ای است که باشگاه در فصل جاری برای تیم‌های پایه متحمل شده است. در مقایسه با سال‌های گذشته، مبالغ به مراتب بیشتری صرف آماده‌سازی و تجهیز تیم‌ها شده، اما خروجی نه تنها بهتر نبوده بلکه در مواردی افت محسوسی نیز داشته است. این تضاد نشان می‌دهد که مشکل اصلی نه در تأمین منابع مالی، بلکه در کیفیت کادر فنی و مدیریت آکادمی است.

نیاز به تغییر رویکرد

واقعیت این است که مربیانی چون بیک‌زاده، کعبیان‌پور و محرم‌نژاد بیش از آنکه تمرکز خود را روی پرورش بازیکن و نتایج بگذارند، درگیر حاشیه‌ها بوده‌اند. استقلال فصل گذشته هم در تیم‌های مبالغ به مراتب بیشتری صرف پایه هیچ عنوانی کسب نکرد و اکنون نیز نشانه‌ای از تغییر مثبت دیده نمی‌شود. این در حالی است که پیش از عقد قرارداد، همین مربیان وعده داده بودند که در تأمین منابع مالی، جدیت و کیفیت آکادمی استقلال در شرایطی که باید

شوک غیبت رامین رضاییان مقابل پیکان؛ امید ساینیتو به جوان‌های آبی

احراج رامین رضاییان در دیدار برابر استقلال خوزستان کار را برای ساینیتو پیچیده کرد. این بازیکن با دریافت کارت قرمز، دیدار حساس مقابل پیکان را از دست داده و استقلال باید بدون یکی از مهره‌های هجومی‌ترین مدافعانش به میدان برود. رضاییان در هفته‌های گذشته نشان داده بود که علاوه بر وظایف دفاعی، به‌خوبی در حمله شرکت می‌کند و با نفوذها و ارسال‌هایش موقعیت‌سازی می‌کند؛ حالا نبود او می‌تواند بخشی از قدرت تهاجمی آبی‌ها را کم کند. گزینه اصلی برای جایگزینی، صالح جردانی است. بازیکنی که توان دوندگی بالایی دارد اما بیشتر به کارهای دفاعی متمرکز است و طبیعتاً کمتر می‌تواند جای خالی رضاییان در حمله را پر کند. با این حال، ساینیتو نگرانی زیادی از بابت کمبود بازیکن ندارد. استقلال امسال ترکیب متنوعی دارد و دست مربی برای استفاده از مهره‌های دیگر باز است.

حضور بازیکنانی چون یاسر آسانی، علیرضا کوشکی و محمد حسین اسلامی می‌تواند به ترکیب هجومی استقلال جان تازه‌ای بدهد. این سه بازیکن جوان و پرانرژی توانایی بازی در نقش‌های مختلف تهاجمی را دارند و می‌توانند در غیاب رضاییان به کمک تیم بیایند.

بنابراین، هرچند نبود رامین ضربه بزرگی برای استقلال است، اما تنوع نفرات ساینیتو امیدواری زیادی برای موفقیت آبی‌ها در دیدار برابر پیکان ایجاد می‌کند.

رضایت استقلالی‌ها از میزبانی در کیش و امارات

اردوی پیش فصل استقلال در جزیره کیش و سپس در امارات تجربه مطلوبی برای استقلال بود. آبی‌پوشان که بخشی از آماده‌سازی خود را در کیش پشت سر گذاشتند، از شرایط زمین تمرین، امکانات ورزشی و همچنین همکاری مسئولان ورزش این جزیره رضایت کامل داشتند. این موضوع به تیم کمک کرد تا بدون دغدغه‌های جانبی روی مسائل فنی و تاکتیکی تمرکز کند.

پس از آن، کاروان استقلال راهی امارات شد و در دبی اردو زد. در این مقطع، باشگاه الوصل امارات عملاً نقش میزبان را برای استقلالی‌ها ایفا کرد. مسئولان این باشگاه اماراتی امکانات مناسبی در اختیار آبی‌ها گذاشتند؛ از زمین تمرین استاندارد گرفته تا شرایط اقامتی ایده‌آل، همه چیز در سطحی بود که رضایت کادر فنی و بازیکنان استقلال را جلب کرد.

با توجه به این شرایط پیش‌بینی می‌شود استقلالی‌ها با روحیه مطلوب در بازی‌های آتی حاضر شوند.

اردوگاه آبی

رحمان بی‌رحم دل آبی‌ها را برد

قهرمانی در عرصه بین‌المللی همیشه طعم خاصی دارد، اما وقتی پای علاقه‌های فوتبالی به میان می‌آید، رنگ این شادی‌ها متفاوت‌تر می‌شود. رحمان عموزاد، کشتی‌گیر جسور و پرقدرت کشورمان که در میان طرفداران به لقب «رحمان بی‌رحم» شناخته می‌شود، با قهرمانی اخیر خود در جام جهانی نه تنها دل مردم ایران را شاد کرد، بلکه موجی از شور و هیجان در بین هواداران استقلال به پا ساخت.

عموزاد هیچ‌گاه علاقه‌اش به استقلال را پنهان نکرده و همین موضوع باعث شده جایگاه ویژه‌ای در میان آبی‌پوشان داشته باشد. برای هواداران استقلال، این قهرمانی چیزی فراتر از یک افتخار ملی است؛ آنها احساس می‌کنند یکی از خودشان، یکی از آبی‌های دواتشه، روی سکوی جهانی ایستاده و پرچم ایران را بالا برده است.

در فضای مجازی هم شادی استقلالی‌ها به خوبی دیده می‌شود. آنها با انتشار پیام‌های تریک، تصاویر و ویدیوهای عموزاد، قهرمانی او را هم‌ردیف برده‌ای بزرگ استقلال جشن می‌گیرند. حتی برخی از هواداران نوشته‌اند که این موفقیت برایشان همان حس شیرین برد در دربی را دارد.

بی‌تردید افتخار رحمان عموزاد متعلق به همه مردم ایران است، اما برای آبی‌های پایتخت این قهرمانی طعمی دوچندان دارد؛ چرا که قهرمانشان نه تنها نصاد قدرت ملی، بلکه یک استقلالی واقعی است.

سوت در دست بیژن حیدری

کمیته داوران فدراسیون فوتبال اسامی قضاوت‌کنندگان دیدار حساس پیش‌رو را اعلام کرد. براین اساس بیژن حیدری به‌عنوان داور وسط انتخاب شده است.

در این مسابقه فرهاد مورچی و بهمن عبدالهی به همراه مصطفی بیش وظیفه کمک‌داوری را برعهده دارند. سیستم کمک‌داور ویدئویی (VAR) نیز زیر نظر وحید کاظمی فعال خواهد بود و علیرضا ایل‌دروم به‌عنوان کمک VAR او را همراهی می‌کند. همچنین رسول فروغی به‌عنوان ناظر ویژه این دیدار حضور خواهد داشت تا عملکرد داوران را زیر نظر بگیرد. این ترکیب داورى نشان می‌دهد که کمیته داوران اهمیت ویژه‌ای برای این مسابقه قائل شده و سوت آغاز بازی در دستان یکی از داوران باتجربه کشور قرار دارد.

نکته پراهمیت این است که هواداران استقلال هرگز ارتباط مطلوبی با برادران حیدری ندارند و بارها علیه این داوران شعار انتقادی داده‌اند.